

II PREMIS MIRAMAR A LA CREATIVITAT AUDIOVISUAL

Palau del Parlament, 14 de maig de 2010

Molt bon dia.

Il·lustres membres de la mesa del Parlament de Catalunya, honorable conseller de cultura, senyores diputades, senyors diputats, senyora presidenta del Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola, secretari de mitjans de comunicació, senyor representant del consell d'administració de la Corporació de Ràdio Televisió Espanyola, senyores directores de Televisió Espanyola a Catalunya i de Ràdio Nacional d'Espanya a Catalunya, vicepresident del Consell Assessor de Radio Televisió Espanyola a Catalunya, el Parlament de Catalunya els dóna la benvinguda a l'acte de lliurament de la segona edició dels Premis Miramar a la Creativitat Audiovisual, que convoca el Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola a Catalunya, i els vol fer arribar la més sincera felicitació per la creació d'aquests guardons que no persegueixen altre objectiu que estimular la creativitat i el caràcter emprenedor dels estudiants universitaris i de formació professional del sector audiovisual.

Tots vosaltres, i els vostres companys que avui no poden ser aquí –i m'adreço especialment a aquests estudiants–, esdevindreu en un futur pròxim, i més aviat del que us penseu, els nous i, probablement, grans referents professionals de la ràdio i la televisió que es fan a Catalunya.

I aquesta és una aposta professional de futur i de qualitat que el Parlament no tan sols vol acompanyar, sinó que li ve de gust potenciar i col·laborar per aconseguir que se'n faci el màxim ressò possible.

Convocatòries com la que ens aplega avui aquí, que estimulen la capacitat de la ment, que associen i connecten noves idees, que inventen nous objectes, que obren nous camins, que aporten solucions originals als problemes i als reptes que es generen a diari i que forgen nous talents, són una autèntica sort per al futur del país.

I de la mateixa manera que avui farem esment de noms de la futura escena mediàtica catalana, també reconeixem la professionalitat d'una persona que, malgrat que avui no pugui ser aquí per motius professionals, sí que ja ve avalada per una trajectòria periodística consolidada i que sí que ja ha esdevingut un referent de RTVE a Catalunya i del món audiovisual català.

Comencem, doncs, aquest acte de lliurament dels II Premis Miramar, que desitjo que mantinguin l'esperit d'aquestes primeres convocatòries i que per molts anys compleixin la finalitat formativa, creativa, innovadora i qualitativa.

(...)

Difícilment trobarem un mitjà que superi la ràdio en l'art de comunicar en la distància curta i en la capacitat de crear una atmosfera tan íntima amb l'oient. La ràdio ben feta aconsegueix això: tenir aquesta relació més directa i establir un lligam de fidelitat i de compromís. Una relació basada, sobretot, en la confiança mútua entre els emissors i els receptors –i aquí segurament que és l'únic lloc on la paraula val més que mil imatges–, en la capacitat de generar i intercanviar opinió –per tant, de participar i de crear en comunitat–, i també de despertar sentiments.

Per això vull felicitar tots els finalistes i, de manera especial, els responsables del reportatge 'El memorial. Biografia del científic i filòsof Blaise Pascal', que han estat mereixedors del Premi Miramar de ràdio.

Per contra, i segons que deia Andy Warhol, "la inspiració és la televisió". La inspiració, la creativitat, la capacitat d'innovar, hi podríem afegir moltes coses...

Ara bé, la creativitat pot tenir diverses cares, tenint en compte on i com es manifesta.

Així, per exemple, existeix la creativitat científica, pròpia dels investigadors i dels creadors de teories; la creativitat pràctica o estratègica, que sovint es bateja com a enginy; i també la creativitat artística, en què encaixaríeu els que avui sou aquí, procedents del món audiovisual.

Corregiu-me si m'equivoco, però, pel que he vist i pel que conec, l'audiovisual és un terreny abonat per a creatius entesos com a persones intuïtives i professionals que, quan detecten els problemes complexos, saben convertir-los amb reptes, i que persisteixen fins a resoldre'ls, que tenen una gran capacitat de síntesi i abstracció.

Precisament en alguns d'aquests valors destaquen els treballs finalistes, i també el reportatge guanyador del Premi Miramar de televisió: 'Llenguatge de signes', de la Maria Victòria Bernal. Moltes felicitats, per tant, a tots per la feina feta.

Ara bé, de la mateixa manera que en aquesta feina és vital la creativitat, la intuïció o la capacitat de síntesi, hi han molts altres valors, com el rigor, la cultura de l'esforç, el compromís, l'honestetat, la valentia, la persistència o la perseverança, que són la base de tot plegat i sense els quals és impossible pensar en un periodisme de qualitat.

Els representants polítics fem sovint al·lusió als valors, però els valors no arrelen a la societat a base de discursos, sinó amb l'exemple de les persones i amb actituds consolidades en el temps.

I Rosa Maria Calaf, Premi d'Honor 2010, és un gran model a seguir per la seva professionalitat, de la mateixa manera que és exemple de treball sacrificat, desenvolupat amb ètica, i amb uns valors professionals, amb una manera de fer periodisme de gran qualitat.

Rosa Maria Calaf deia, poc després de canviar la seva etapa de vida –com ens feia referència ara fa un moment–, que a partir d’ara volia començar a tornar moltes de les coses que ha après gràcies a les oportunitats que li ha ofert un ofici que sempre ha exercit amb vertadera passió. Doncs exactament és això.

Tot just ara comencem a superar un context de crisi plural, global, difícil, a l’arrel de la qual hi ha hagut una degradació de valors i un arraconament de l’ètica. L’afany pels interessos personals i immediats, passant per sobre de les necessitats col·lectives, oblidant el demà per satisfer l’avui, s’ha anat multiplicant arreu del món durant els darrers anys.

Sortir-ne exigeix recuperar una altra vegada el sentit col·lectiu, l’ètica, la mirada amb perspectiva a llarg termini i la consciència de les conseqüències de tot allò que fem. El periodisme també viu la seva pròpia crisi i també s’enfronta a un nou món, que exigeix una adaptació no sempre fàcil.

La mateixa Rosa Maria Calaf deia fa uns mesos, en una entrevista al diari ‘El País’, que “cal un periodisme més relaxat, menys preocupat per l’impacte i contra el tractament superficial dels temes, que cada cop ocupen menys espai”. I explicava una anècdota que em sembla molt significativa. Deia la Rosa Maria: “Quan era corresponsal a Nova York, el 1983, una crònica del ‘Tedediarro’ ocupava tres minuts; el 1988, ja des de Moscou, em donaven poc més de dos minuts; a Buenos Aires, un temps després, no passaven del minut quaranta-cinc segons; i quan estava a Roma, el 1996, tenia un minut i mig per fer les cròniques. El 1998, a Àsia, aconseguir un minut deu segons d’informació era tota una proesa”. I els confesso que si féssim el mateix exercici traslladat a la política vindria a ser molt similar.

Segurament que trobaríem molts altres exemples que certificarien, d’uns anys cap aquí –i en moltes de les televisions que han anat sorgint–, aquesta retallada de

continguts i de programes, aquestes presses en benefici d'altres espais de qualitat més que dubtosa, i d'interès i de transcendència per les persones més allà del divertiment.

No es pot ser esclau de la immediatesa, la superficialitat i la lleugeresa. Cal tenir una mirada llarga i treballar amb perspectives de futur i amb voluntat de formar i crear opinió, més enllà d'entretenir.

I en aquest camí cap a l'excel·lència en l'àmbit audiovisual, persones com Rosa Maria Calaf, que són un referent en el seu sector, i que estan avalades per un compromís demostrat al llarg de la seva trajectòria, per la qualitat de la seva feina, per la passió que han posat i posen en cada treball que enceten, i pel rigor que els caracteritza, poden ajudar a prendre la drecera òptima.

Per al país és una sort comptar amb professionals que, des de diferents àmbits, treballen posant en pràctica aquests valors; i per a tots vosaltres, els que veniu darrera empenyent, és una gran sort poder desenvolupar una fase crucial de la vostra carrera i de la vostra incipient vida professional, guiant-vos amb trajectòries exemplars en l'àmbit de la comunicació audiovisual.

Per això us vull animar especialment, als que pugeu, a continuar treballant, formant-vos, aprenent fins aconseguir ser uns bons periodistes, inconformistes, innovadors, crítics, compromesos i, sobretot, responsables amb el país.

No s'hi val tot per aconseguir audiència, oients o lectors; com no s'hi val tot per defensar interessos privats o particulars ignorant els interessos comuns. Per això, també, aquesta crida a la responsabilitat social i a la responsabilitat nacional feta al conjunt del sector català de la comunicació.

Tenim molt per oferir al món. Catalunya i el sector audiovisual exporten cultura, informació, llengua, coneixements, exporten sentiments amb una riquesa de possibilitats expressives infinita, i amb una varietat de registres inimaginable.

Continuem en aquesta línia, que és la de l'excel·lència, de què al final ens beneficiarem tots, el sector i, per descomptat, també el país.

Felicitats una altra vegada a tots plegats: els convocants dels premis, els guanyadors dels premis i els finalistes.

Moltes gràcies a tothom per la seva assistència, i molt bon dia.